

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж-кре-6/21
Дана: 19.03.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Марине Илић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Мирјане Војиновић, као чланова већа, са записничарем Татјаном Живковић, у поступку извршења стране кривичне пресуде уз премештај осуђеног АА, због кривичног дела тешко дело кријумчарења дроге из чл. 3 ст. 1 и чл. 6 ст. 3 Закона о казнама за кријумчарење (2000:1225) и због кривичног дела (2000:1225) и због кривичног дела тешко кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 1 ст. 1 тач. 1 и 6 и чл. 3 ст. 1 Закона о казнама због злоупотребе опојних дрога (1968:64), одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Ане Максић из Аранђеловца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кв-15/21 од 28.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе браниоца осуђеног АА, адвоката Ане Максић из Аранђеловца, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв-15/21 од 28.01.2021. године у ставу 1, 2. и 3. пресуде тако што Апелациони суд у Крагујевцу **одбија** замолницу надлежног органа Краљевине Шведске број ЈУ-ВС 2019/00901 од 03.12.2019. године, за извршење стране кривичне пресуде уз премештај, првостепеног суда Halmstad В 24490-18 од 15.03.2019. године којом је АА, ЈМБГ рођен године у Крагујевцу, држављанин Републике Србије, са пребивалиштем у Крагујевцу ул. бр., осуђен због кривичног дела тешко дело кријумчарења дроге из чл. 3 ст. 1 и чл. 6 ст. 3 Закона о казнама за кријумчарење (2000:1225) и због кривичног дела тешко кривично дело неовлашћено држање и стављање у промет опојних дрога из чл. 1 ст. 1 тач. 1 и 6 и чл. 3 ст. 1 Закона о казнама због злоупотребе опојних дрога (1968:64).

Пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв-15/21 од 28.01.2021. године, у ставу 4. остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кв-15/21 од 28.01.2021. године, усвојена је замолница надлежног органа Краљевине Шведске број ЈУ-ВС 2019/00901 од 03.12.2019. године за извршење стране кривичне пресуде, уз премештај,

Кж-кре-6/21

првостепеног суда Halmstad В 24490-18 од 15.03.2019. године којом је АА оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 2 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору у трајању од 205 дана и то у периоду од 16.10.2018. године до 09.05.2019. године, као и време проведено на издржавању предметне казне од 10.05.2019. године. У ставу 2. одобрен је премештај окривљеног АА, држављанина Републике Србије, која ће се извршити из земље изрицања казне односно Краљевине Шведске у земљу издржавања казне, Републику Србију. У ставу 3. сходно чл. 11 Закона о међународној правној помоћи у кривичној ствари, на трошкове пружања међународне правне помоћи сноси замољена држава.

У ставу 4. окривљени АА је на основу одредбе чл. 423 тач. 2 ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246а ст. 1 КЗ.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац осуђеног, адвокат Ана Максић из Аранђеловца, из свих разлога предвиђених чл. 437 ст. 1 тач. 1, 3. и 4. ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи наведену пресуду.

Апелациони јавни тужилац је писаним поднеском Ктр I-23/21 од 15.03.2021. године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, одбије као неосновану жалбу браниоца осуђеног АА, адвоката Ане Максић из Аранђеловца и потврди пресуду Вишег суда у Крагујевцу Кв-15/21 од 28.01.2021. године.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу чл. 447 ст. 1 ЗКП, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у смислу чл. 451 ст. 1 ЗКП, па је по оцени навода и предлога из жалбе, писаног изјашњења Апелационог јавног тужиоца датог у наведеном поднеску, нашао:

Жалба браниоца осуђеног АА, адвоката Ане Максић из Аранђеловца је основана.

Наиме, првостепеном пресудом усвојена је замолница надлежног органа Краљевине Шведске број ЈУ-ВС 2019/00901 од 03.12.2019. године за извршење стране кривичне пресуде уз премештај, првостепеног суда Halmstad В 2490-18 од 15.03.2019. године којом је окривљени АА оглашен кривим да је због кривичног дела тешко дело кријумчарење дроге из чл. 3 ст. 1 и чл. 6 ст. 3 Закона о казнама за кријумчарење (2000:1225) и због кривичног дела тешко кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 1 ст. 1 тач. 1 и 6 и чл. 3 ст. 1 Закона о казнама због злоупотребе опојних дрога (1968:64) што је дана 15.10.2018. године неовлашћено преко Helsingbурга у Шведску увезао 15 362 таблете дијазепама од 10мг, 20 000 таблета золпидема од 10мг и 44 388 таблета алпразолама од 1мг који су опојне дроге и за које вреди посебно прописана забрана или услови увоза, те је тиме са умишљајем прекршио забрану или услов тако што није пријавио робу царинској контроли, при чему опојне дроге нису биле намењене за сопствену употребу, па је након тога 15-16.10.2018. године неовлашћено и са сврхом да их даље преда, превезао претходно наведене опојне дроге у Halmstad и након тога у Kvibile Erelid, где је опојна дрога била заплена, при чему је опојна дрога била сакривена у приколици у тајном претинцу у

Кж-кре-6/21

аутомобилу, кривично дело је тешко зато што се односило на посебно велику количину опојне дроге (која одговара 398.008 – 1 мг по јединици) и било је посебно тешке природе с обзиром да је опојна дрога била сакривена у зато посебно припремљеном простору у аутомобилу, чиме је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 2 КЗ.

Основано се жалбом браниоца осуђеног, адвоката Ане Максић из Аранђеловца, побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те је довело до погрешне одлуке о постојању законских претпоставки за признање стране судске одлуке и одобравања премештаја, а по наводима жалбе, чл. 34 Устава Републике Србије прописана је правна сигурност у казненом праву односно да нико не може да се казни за дело које у време када је учињено није било прописано као кривично дело. У жалби браниоца осуђеног се наводи да је првостепени суд погрешно утврдио да су испуњени услови за признање одлуке одређене казне и премештај осуђеног лица предвиђено је чл. 7 ст. 1 тач. 1 Закона о међународној правној помоћи, јер исти предвиђа обавезу постојања кривичног дела које представља кривично дело у обе државе, а према законском опису у Кривичном закону Републике Србије, ово кривично дело се састоји у неовлашћеном држању супстанци или препарата који су проглашене за опојне дроге.

Наиме, према одредби чл. 7 ст. 1 тач. 1 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима неопходно је да кривично дело поводом којег се захтева пружање међународне правне помоћи представља кривично дело и по закону Републике Србије. Апелациони суд у Крагујевцу налази да се основано у жалби браниоца осуђеног указује да кривично дело тешко дело кријумчарење дроге из чл. 3 ст. 1 и чл. 6 ст. 3 Закона о казнама за кријумчарење (2000:1225) и тешко кривично дело неовлашћеног држања и стављање у промет опојних дрога из чл. 1 ст. 1 тач. 1 и 6 и чл. 3 ст. 1 Закона о казнама због злоупотребе опојних дрога (1968:64) Краљевине Шведске, за које је окривљени АА осуђен наведеном пресудом првостепеног суда у Halmstadу, не представљају кривично дело и по закону Републике Србије, јер Кривични законик Републике Србије не инкриминише, само по себи, радњу неовлашћеног увоза у неку државу супстанце или препарате који су проглашени за опојну дрогу, као што је то предвиђено у напред наведеним члановима Закона Краљевине Шведске, нити је ова радња инкриминисана као радња извршења кривичног дела из чл. 246, 246а и 247 Кривичног законика или било ког другог кривичног дела из главе 23 Кривичног законика Републике Србије.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу у ставу 1. Кв-15/21 од 28.01.2021. године усвојена је замолница надлежног органа Краљевине Шведске од 03.12.2019. године за извршење стране кривичне пресуде уз премештај тако што је суд нашао да је осуђени АА извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 2 КЗ, јер првостепени суд у образложењу пресуде на страни 6. наводи да полазећи од начела двоструке инкриминације ценећи радње извршења кривичног дела онако како су описане у пресуди иностраног суда је нашао да је окривљени својим радњама остварио битне елементе кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 2 КЗ, обзиром да из чињеничног описа иностране пресуде произилази да је критичном приликом окривљени имао фактичку власт од 15.362 дијазепама од 10мг, 20 000 таблета золпидема од 10мг и 44 388 таблета алпразолама од 1мг, при чему се

Кж-кре-6/21

несумњиво ради о великој количини таблета које се налазе на списку психоактивних супстанци.

Закон о потврђивању конвенције о трансферу осуђених лица са додатним протоколом у чл. 3 ст. 1 предвиђа да до трансфера може доћи под следећим условима и то да осуђено лице мора бити држављанин земље у којој казна треба да буде издржана, да пресуда мора бити правноснажна, да преостали део казне коју осуђено лице треба да издржи мора бити у трајању од најмање 6 месеци од дана када је примљен захтев за његов трансфер или у неограниченом трајању, да када због година старости, менталног или физичког стања једна од држава сматра неопходним, осуђено лице или његов представник, морају дати сагласност за трансфер и да дела или пропуст због којих је дошло до кажњавања морају се, по правилу од државе издржавања казне, сматрати кривичним делима или би то били у случају да се догоде на њеној територији.

По налажењу Апелационог суда у Крагујевцу начело обостране кажњивости не захтева апсолутни граматички и формални идентитет норми два Кривична законика, али је првостепени суд био дужан да испита и у вези тога да јасне разлоге да ли инкриминацију страног закона према смислу и својој садржини одговара било којој инкриминацији домаћег кривичног законодавства, а по налажењу другостепеног суда према стању прописа у време пружања међународне правне помоћи то није био случај, јер опис кривичних дела за који се међународна правна помоћ тражи ни по смислу нити по садржини не одговара било ком кривичном делу домаћег кривичног законодавства, а посебно ако се има у виду да је првостепени суд нашао да је окривљени извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 2 КЗ, који није ни постојало у време када је извршио кривично дело за које је оглашен кривим пресудом иностраног суда.

Наиме, по налажењу другостепеног суда осуђени АА је предузимајући радње кривичних дела за које се међународна правна помоћ тражи, на начин ближе описан у пресуди иностраног суда састоји у неовлашћеном увозу у Краљевину Шведску супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге, а за које важе посебно прописана забрана или услови увоза, што не одговара ниједном од алтернативно прописаних облика кривичног дела стављање у промет опојних дрога из чл. 246 КЗ, нити кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 2 КЗ, па самим тим и не постоји компатибилност норми две државе уговорнице у погледу наведених кривичних дела.

Имајући у виду да је суд замољене државе везан чињеничним описом кривичног дела из стране пресуде и да у смислу чл. 61 Закона о међународној и правној помоћи у кривичним стварима нема овлашћење да врши преиначење стране судске одлуке у погледу чињеничног стања и правне квалификације, са којих разлога је Апелациони суд у Крагујевцу преиначио пресуду Вишег суда у Крагујевцу Кв-15/21 од 28.01.2021. године у ставу 1, 2. и 3. тако што је одбио замолницу надлежног органа Краљевине Шведске број ЈУ-ВС 2019/00901 од 03.12.2019. године за извршење кривичне пресуде уз премештај првостепеног суда Halmstad В2490-18 од 15.03.2019. године, којом је АА, држављанин Републике Србије, осуђен због кривичног дела тешко дело кријумчарење дроге из чл. 3 ст. 1 и чл. 6 ст. 1 Закона о казнама за кријумчарење (2000:1225) и због кривичног дела тешко кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 1 ст. 1 тач. 1 и 6 и чл. 3 ст. 1 Закона о казнама због злоупотребе опојних дрога (1968:64), јер у конкретном случају није испуњена

Кж-кре-6/21

претпоставка из чл. 7 ст. 1 тач. 1 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, те да, самим тим, није било места да се у смислу чл. 62 овог закона призна и изврши кривична пресуда наведеног суда.

Пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв-15/21 од 28.01.2021. године у ставу 4. остаје неизмењена.

Имајући напред наведено у виду, Апелациони суд у Крагујевцу, на основу чл. 459 и 457 ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Татјана Живковић, с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић, с.р.